

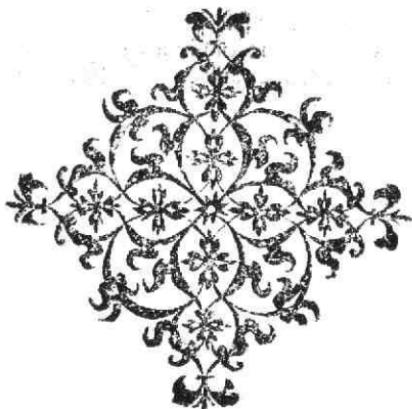

**Translaet vanden brief des conincx van groot Britaengien, etc.
gheschreven aende edele grootmoghende heeren Staten
Generael vande Vereenichde Nederlanden, aengaende de
beroepinghe Conradi Vorstij, tot de professie der H. theologie
inde universiteyt tot Leyden**

<https://hdl.handle.net/1874/14647>

ge
77
V
Translaet
Vanden Brief des Co-
nincx van groot Britaengien / etc.
geschreven aende Edele Grootmoghende
Heeren Staten Generael vande
vereenichde Neder landen/

Aengaende de veroepinghe Conradi Vorstij,
tot de professie der h. Theologie inde
Universiteyt tot Leyden.

113
538

vol
Anno M.DC.XI.

Clinck-ghedicht.

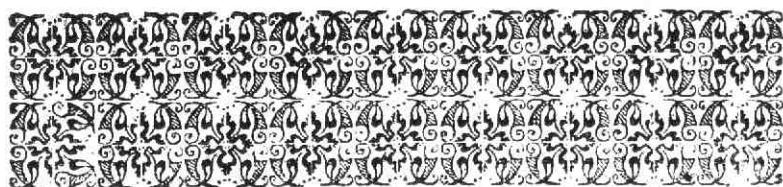
DE wome was verheucht, als hy het schrijven sach
Van eenen Coninc VVijs, aend Ed'le Heeren Staten,
VVaer in hy hun vermaent de Letr niet te verlaten
Die ons door t'waer gheLoof, in Christ behouden mach.

O tweeden David vrouwt/ met onsen droeven dach
Becommerdy u Prins/ en troost ons boven maten
Die ach ! men hier bespot, en na roept opter straten
Tot Godes naems oneer, o Heer gheest maer verdrach.

Siet Vaders van ons Landt: siet trouwe voester Heeren
Den scherm-Heer des Gheloofs wil Christi Kerck verweecten
En neighens om en smeeckt , en streekt hy oft en vleyt.

t' Onepndlyk wesen spreeckt door Jacobunt vol eeres
V herren t'samen aen : om hier wel te regeeren
Gf anders het : Godt comt , zijn straffe is bereyrt.

B. V.

Coppe vanden Wijf des Koninck van Engelandt aen de Staten van Hollant.

S. E. Hooghe ende vermoghende Heeren / verstaen hebbende wt uwre antwoort / gegeven op de propositie die in onsen name by D. L. dooz onsen Ambassadeur ghedaen is / u lieder deliberatie / dat ghy inde vergaderinghe / die ghy houden sult inde naestcomende Maendt van November / zyt gheresolveert als dan ordre te gheven / aengaende t' ghene sal behoozen tot de schadelijcke Vorstius. Wy hebben goet ghevonden / niet tegenstaende de verclaringe die onsen Ambassadeur by u. l. alreede in onsen nacme van dit point ghedaen heeft / u. l. dooz desen teghenwoordighen / de memorie te verberischen / ende ons brytelijck te quijten van onsen schuldighen plicht teghens Godt / ende de oprechte vrientshap die wy u. l. toedraghen.

Inden eersten wy verscheren u. l. dat ghy niet sult moghen twijfelen dat ons eenige werelstiche oorsacke soude connen verwecken ofte aenpooren om u moeyelijck te vallen in eenighe saccken van deser natuere. Daer toe alleen verweet zynde ita onsen pver tot de glorie Godes / door de sorghvuldighept die wy hebben dat alle ghelegenheit van so groore schandale / inde waere Gereformeerde Kerche / versch en by thys soude moghen voorghecomen ende omghestooten worden.

Wy hebben u. l. dan te seggen dat wy ons niet genoeghsaem hebben connen ontsetten / niet alleen dat ghy u op nieu beraden hebt by u. l. in een so wistehende plaecke te doen blijven enso groote peste als Vorstius is / maer ooc nademael dat hy zijn Apologie Boeck u heeft gededicir / ghebrucht zynde door u E. auctoritept ende toelatinge / een Boeck seggen wy dat niet en doet als onbeschaeindelijcken staende te houden de verbloeckte blasphemien die hy wt gesproken heeft in zijn voorgaende Boeck / t welck wy u. l. nu ter tyde wel moghen segghen met kenniss / hebbende sedert overwoghen t' ghene wy geschreven haddeuen aen onsen

Ambassadeur/ gelesen en herlesen hebbende met ons eygen oogen/mare
niet sonder de uperste walghinghe ende afkeers) bepde dese Boeken/
het eerste gededicert aenden Lantgrave van Hessen Mauricius/ en het
andere aen D. L. Ende ons dunkt dat het quade zaedt dat den bypnde
Godes Arminius eenighe Iacren voorleden onder u saeyde (wiens disci-
pulen en naer volghers noch te veclende te staet onder u E. ghebiet zijn)
u had die behoozen ghegeven te hebben gnoed saem goede vermaninge
voor u te wachten na desen voor soodanige pesten/ u patriotten sijnde al-
reets over dese occasie ghescheurt in factien/ een sake gheheel strijdende
teghen de ume/welch is naest God) het eenige goet enre verscherpt
van uwen staet/t welch niet misschen en can oste sal allenghs kens mede
brenghen D. L. gheheel ruine / indien ghy ter bequamer tydt daer inne
niet voorsichtelyk en voorsiet. Het is wel waer dat het ongheluck ghe-
wilt heeft/dat wy nopt en hoorzen van desen Arminius, eer dat hy gestor-
ben was / ende dat alle Gheriformerde Kerken in Duytschlande met
volle monde daer over claeqden. Maer op het eerste woort dat wy hoor-
den van de verdylchepdt die hy naer zijn doot in D. L. staet naer liet.
Lieben wy dadelijk niet naerghalen/verkreghen hebbende de voorghe-
vallene ghelegheitheydt/ door teghenwoordicheyt van D. L. laste extra-
ordinarie Ambassadeurs/die hy ons waren/ haer te segghen/ i'ghene ons
goet doch tot welstant van uwen staet/ gelijck wy ooi li vertrouwen dat sy
doch gherewelchlyk gherapportireert hebben.

Ende wat isser meer questie te twijfelen over de vermetelheypdt van dese
Ketters/oste heel eer Attheistche sectarisen onder u lieuen. Also nu eenen
onder haer/re siderende in uwe Stadt Leyden/heeft niet alleen der be op
nieuw wtgeven/een blasphemich Boek/vande Apostasie der Heiligen.
Maer gebruikt eene soo groote onbeschaemtheyp naerhelic te synden
een versch exemplaer/als een schoon present/aen onsen Aerbisshop van
Cantelbergh/met eenen brief in welcke hy hem niet en schaemt als soch
in zijn Boek/soo grosschijc te liegen als te beweerten/dat zyn liet erpen
in zijn Boek verbaet zyn oder een couende mit de Heilige ende confisse
van onse Engelsche Kerche / wy hebben meer als oorsake D. L. zeer be-
weelchlyk te bidd en/ dese ketterpen ende lasteringen onder D. L. opro-
mende/by tijt te willen wrochten/ de welcke soo den toom wat meider
toeghegeven wordt/ sulc ghy gheen ander eynde couuen verwachten als
de Maledictie Godes/een ewighe finair door alle de Gheriformerde
Kerken/ende een ewighe scheuringhe ende verdelychepdt in u lieuer lic-
ham. Maer oft hy abontuere dese clendighe Voortius wilde onthouden
oste dubbelzinnicheden inuechtingen over dese Kettersche ende Attheistche
pointen die hy alrecede aen den dagh ghegheten heeft/ het can wesen dat
ons dat soude moghen beweghen om zynen persou te sparen/ hem niet
doende verbranden ghelyck nopt lietter dat heter verdien heeft ende ghe-
lyck wy ons over dit pointe uwe Christelijcke voorschijcheyt overgeben/
mact

maer over eenighe andere desensten oster verloocheninghen die hy soude
moghen doen om hem te laren leden ende leeten onder u/ dat is een saerche
soo afgrijselich/ dat w^{ij} ons verscheren dat het him niet mire inde gedach-
ten van remant onder D. L. temerariu des. sc. let at hy
hem wilde ontschuldigh maelen. Let w^{ij} like hy roclat s niet en seide
commen doen in t ghene daer hy mede beschuldighe is/ niet te min/ alwaert
datter niet en ware dan de schandale de ietlike l blyu sal/ dat sondē D. L.
ghenoegh ende te veel sondamente zijn om hem te doen vertrekken wt uwe
dominiuen. Ghy weet watter gheschyzen is van de vrouwe des Kynsers/
dat het niet en was ghenoeghsaem / dat sy ontschuldigh was / naer datse
doch mochte w^{ij} zyn van alle occasie der hysprie / hoe veel te meer moet
ghy dan hoogh ende w^{ij} siende zyn / in een saerche van soo groten conse-
quentie als dese is/ aengaende de glorie Godes/ de salicheyt uwer zielen
ende van alle uwe Onder saten/ ende de verscheydenheit van uwen staet/ ende
niet toelatende dat den soo periculeros domchen sondē moghen blijven ou-
der D. L. Want her is lechelich te dencken/ dat de wreke is den afheer
van zyn doen/ hem fullende wypelyc doen loochenen / al het feyn dat hy
int herte heeft/ want soude hy niet comien loochenen die daer loochent de
euwicheyt ende almoechtigheit Godes/ ende als hy alonschuldigh waere/
ghelyck w^{ij} akede gheseyt hebben/ de kercke Godes is soo ouerwachten niet
van bequaeme mannen tot dese plaece/ dat ghy u niet sout conuen voorzien
van anderen/ die gheen schandale onderwoerpen en zyn/ waer mede hy soo
ghemerkt is/ dat hy wel van doen hadde u lieder langhe leewesen/ Et
multos annos probationis eer hy hem daer wt soude comien ontwerren/
principalyk moet ghy wel curieux zyn om niet te abontueren de verder-
vunghe dee Teucht van een soo vermaerde Academie/ door de leere van een
soo schandaleus persoon/ wt w^{ij} se dat hy hen wondende daer inne wel be-
vestighe/ soude willen voornemen weder te liceren tot zyn uit w^{ij}spousel.
W^{ij} sullen dan een epide maken ende D. L. bidden dat ghy u wilt verscheren
dat de affectie die w^{ij} toedraghen tot uwen staet/ ons dwinght dese
w^{ij}hyst te ghebruyden teghens u/ ons verscherende dat ghelyck t gene
w^{ij} u schryven met supverheypdt onser consciencie/ enen goeden Godt/ u
doch alsoo gheven sal/ een gheheylighde ubceldinghe/ ende dat uwe reso-
lutien over een sake van so groten consequentie/ sal strecken tot de glorie
Godes/ u lieder eere/ende verscheringhe tot uptroepinghe van dese w^{ij}-
spuytende Atheisteryen ende ketterpen/ ende niet alleen tot voldoeninghe
van ons/ maer van alle de Ghereformeerde Kercken/ die ten uitersten
gheschandaliseert zyn gheweest/ daerentghen seet ons in onse hope van
u lieder misse (Quod Deus aveiat) door u lieder toelatinghe in toco-
menden ijdt/ van sondanighen pesten onder u/ of dat son myghe scuden
derven voornemen dese ongherbondene w^{ij}hyst/ of w^{ij} den asgraet we-
der te trekken de oude ketterpen over langhen ijdt veroddeelt/ of niet we-
te binden strijdende teghen de ware Catholycke Kercke. Soo sullen w^{ij}

ghedwonghen zyn niet ons groot leedtwezen ende hertseer openlyc te
protesteren/ tegen dese gruwelen/ende ghelyck ons Godt vereert heeft
met den tijel van Belchermer des Gheloofs, soa sullen wy niet alleen ghe-
dwonghen zijn ons af te houden ende te scheppden vande unie van soa-
daniege valsche ende hettersche Kercken/maer oock alle andere ghere-
formeerde Kercken te vermanen/ om te nemen eenen ghemeenen raet
hoe wy souden connen te niete doen/ende weder na den agront te ver-
wisen dese afgryselijcke nieuwelijcx wissuprentde hetterigen: en hy ons
particulier sullen wy gedwongen zyn na desen verbot te doen aen alle
de jeucht van onse onderdanen/te verkeeren in een plaets die so besmet
ost ghesuspecteert is/ als de Universiteyt van Leyden. Sed meliora spe-
ramus & ominamur. Wy verlekeren u inde bermherticheydt van onsen
goeden Godt/de welche ghelyck hy u so langen tijl bewaert heeft voor
u tydelijcke vyanden/ ende nu ter myd uwen stiel beghint te bevestigen
tot contentement van alle uwe vrienden: maer int vysonder van ons/die
nimmermeer naeghelaten hebben u vystant te doen inde ghelegenthe-
den uwes tijdts/dat Godt selbe u oock niet sal laten tot een prope van u
gheestelijcke teghenpartye/die naer gheen dinch meer en roepen als na
u geheele onderganch/ende op dit vertrouwen sullen wy u ende de voor-
spoer van uwe handelinghe/de bescherminge Godes bevelen/ende sul-
len blijven als nae ghewoonte

Vostre bien bon Amy.

Ghegeven in ons Paleys tot Westmunster

en het ymre in Aden 6. October int Jaer 1611.